

на зародишитѣ, вложени въ човѣшката душа, както и за тѣхното узрѣване.

И тѣй, за да разбере истината, човѣкъ трѣбва да отвори прозорцитѣ на ума и на съзнанието си, да я възприеме и разработи. Щомъ е дошълъ на земята, човѣкъ има какво да учи. Той постепенно ще върви отъ низши къмъ висши области на науката. Въ български езикъ думата „истина“ започва съ буквата „и“, въ френски — съ буквата „v“, въ английски — съ „t“. Значи, когато се стреми къмъ истината, българинътъ започва съ безконечното; англичанинътъ започва съ голѣми противоречия, съ върхове и долини въ живота. Българинътъ започва една работа и не я свършва. Англичанинътъ, обаче, щомъ започне една работа, непременно ще я свърши до край. Буквата „v“, съ която започва думата „истина“ въ френски езикъ, показва, че французинътъ приема истината по свой начинъ, съ вътрешно противодействие. Буквата „v“ представя рога, като на козелъ. Този знакъ е взетъ отъ старитѣ езици. Латинската раса си служи и до днесъ съ този знакъ, който показва стремежъ къмъ земята. Славянитѣ сж взели този знакъ, но сж го обърнали съ върха нагоре — стремежъ къмъ слънцето, къмъ Първата Причина.

Оттукъ виждаме, че буквитѣ, съ които си служатъ народитѣ, представятъ символи на нѣщата. Всѣки народъ си служи съ такива букви и думи, които отговарятъ донѣ-